

ה"ט 38982/07/20 - משה באדר, אהוד פרינץ נגד רן אלישע, בית השנהב אחזקה ותפעול בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 38982-07-20 בדר ואח' נ' אלישע ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד סגנית הנשיא דורית פיינשטיין
מבקשים	1. משה באדר 2. אהוד פרינץ
נגד	
משיבים	1. רן אלישע 2. בית השנהב אחזקה ותפעול בע"מ

החלטה

החלטה זו ניתנת בעקבות בקשות הדדיות למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, ולאחר שבית המשפט המחוזי החזיר את הבקשות אלי לשם מתן החלטה מנומקת. בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי קיימתי הליך הוכחות מלא, ולצדדים נקצבו מועדים להגשת סיכומים בתיק.

לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ובשים לב לכתבי הטענות ולמסמכים והקלטות שהוצגו בפני הרי שאני קובעת כדלקמן:

א. הרקע לבקשה זו הוא מחלוקת בנוגע לקיומו של חוב של עורך דין בדר לחברת הניהול של הבניין שבו נמצא משרדו של עורך הדין. המשיב 1 מר אלישע הוא מנהל חברת הניהול, ועורך דין פרינץ שוכר שירותי משרד במשרדו של בדר, אך אין חולק כי לעורך דין פרינץ אין חוב לחברת הניהול. להשלמת התמונה אציין כי מנגד עורך דין בדר טוען כי חברת הניהול היא שחייבת לו כספים.

ב. עו"ד בדר כפי שעולה ממכלול העדויות, לרבות העדויות שלו עצמו, והתנהגותו בדיון, התנהל בצורה מאיימת שלא לומר על גבול הפלילית, ונקט במעשים חד צדדים כנגד המשיבים לרבות פגיעה ברכושם. כל זאת עולה מהתבטאויות והתפרצויות שהוקלטו וסרטונים שבהם הוא מנסה לפרוץ את דלת השירותים במשרדים בעזרת דיסק ומרים מה שנראה כמפתח שבדי לכיוונו של המשיב 1. מכאן שהגשת הבקשה הראשונית דווקא על ידי עורך דין בדר היתה חלק ממסע שתכליתו להלך אימים על המשיבים ועל פי החומר שהוצג בפני אני קובעת כי הוכח שהוא הטרד בצורה מאיימת, אם לא למעלה מכך, את המשיבים ועל כן הצו למניעת הטרדה מאיימת שניתן כנגדו ישאר בתוקפו.

ג. כפי שציינתי בהחלטתי הקודמת, עו"ד פרינץ לא הטריד את המשיבות בשום צורה ודרך ולא היה מקום להגיש בקשה למניעת הטרדה מאיימת כנגדו. ההיפך הוא הנכון, עו"ד פרינץ ניסה להיות הגורם המאזן והמפשר בין עו"ד בדר לבין מר רן אלישע, וכל מדובר לטעמי בניצול לרעה של הליכי משפט, על ידי המבקשים.

ד. בכל הנוגע למר רן אלישע הרי שבמועד הדיון הקודם ועל פי הראיות שהוצגו בפני אז גם הוא נקט בהטרדה מאיימת מר אלישע ניתק את המים למשרד עורכי הדין שבו מחזיקים המבקשים, ניתק להם את המזגן בשיאו של הקיץ, ואף היתה מחלוקת אם מנע מהם את הכניסה לשירותים או רק נעל אותם כדי לתקן בעיה שהתעוררה בהם. בנוסף מר אלישע גם הסיר את השלטים שנתלו בבניין המשרדים ושמעידים כי עורכי הדין עובדים בבניין ומסמנים את תיבת הדואר שלהם והיכן המשרד נמצא.

ה. במהלך הדיון הראשון טען מר אלישע באמצעות בא כוחו כי הצעדים בהם נקט הם צעדים חוקיים והוא היה רשאי לנקוט בהם על פי ההסכם. לא התרשמתי כי יש ממש בטענה זו, במיוחד התקשיתי להבין מדוע הסירו מר אלישע את השלטים של עו"ד באדר ועו"ד פרינץ שעה שאלו בוודאי לא גורמים לו לנזקים כספיים. אף לא התרשמתי כי היה מקום לנתק באופן חד צדדים את המזגן או המים למשרד, וזאת מבלי לנקוט בהליכים משפטיים. להדגשת העניין אבהיר כי המשיבים טוענים שעו"ד בדר לא משלם דמי ניהול כשלוש שנים, אך במהלך השנים הללו בחרו שלא לנקוט כנגדו בהליכים משפטיים כלל, ולפתע החליטו (לאחר ששלחו מכתב) לנתק את המזגן המים ולהסיר את השלטים.

ו. משכך קבעתי כי התנהלות המשיב 1 היה בגדר הטרדה מאיימת והיה עליו לנקוט בהליכים משפטיים. גם כאשר הגיש המשיב 1 את הערעור הוא עדיין לא נקט בהליכים משפטיים והוא הגיש בקשה למתן צו עשה רק לאחר שהערעור הוחזר להנמקה בפניו. כצפוי, הבקשה שיינתן צו המאפשר לו לנתק את המים והמזגן נדחתה, ועל כן אני ממשיכה לאחוז בדעתי כי במועד הדיון הראשון אכן פעל המשיב 1 בדרך שהיא הטרדה מאיימת.

ז. ממועד הערעור ועד היום המשיב 1 לא הטריד את המבקשים בשום צורך ודרך ועל כן הצו למניעת הטרדה מאיימת שניתן כנגדו מבוטל.

סיכום של דבר:

1. כנגד עו"ד באדר ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת והוא יעמוד בעינו בהתאם להחלטה שניתנה על ידי בחודש יולי.
2. כנגד עו"ד פרינץ לא ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת ולא היה מקום כלל להגיש בקשה כנגדו. אדגיש כי המשיב 1 הודה כי עורך דין פרינץ אפילו לא הרים את הקול כנגדו, וכל חטאו היה שייצג את עורך דין באדר על אף יחסיו התקינים (עד לאותו מועד עם המשיבים), והחשש שלי כי ההליך נגדו היה בגדר ניצול לרעה של הליכי משפט. יש לציין כי כבר בהחלטות הראשונות שנתתי בתיק זה הצעתי כי המשיבים יחזרו בהם מטענותיהם כנגד עורך דין פרינץ אך הם עמדו עליהן, ללא כל תשתית עובדתית. מטעם זה המשיבים ישאו בשכר טרחתו של פרינץ בסך 4,000 ₪ כולל מע"מ.
3. בכל הנוגע לצו למניעת הטרדה מאיימת כנגד רן אלישע הרי שהוא מבוטל אך ראוי היה לתת אותו בשים לב להתנהלותו עובר לדיון הראשון.

4. אין צו נוסף להוצאות וזאת משני טעמים, ראשית אין זה מקובל בהליכים מסוג זה לקבוע הוצאות וזאת בשל תכליתו של ההליך והיא למנוע הסלמה של הסכסוך, במיוחד שעה שגם באדר וגם אלישע נקטו בצעדים שהם בגדר הטרדה מאיימת; שנית לטעמי די בהוצאות שנקבעו בבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"א, 25 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.